

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. A. SKUNDO**

2026 m. liepos 30 d. Nr. S-2026/177 (7-2025/174)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), išnagrinėjo A. A. (toliau – Pareiškėjas) 2025-11-20 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2025-10-31 sprendimo Nr. 68-68 (2025-10-31 sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos posėdyje 2025-12-16, 2026-02-23 dalyvavo Pareiškėjo atstovas advokatas B. B., o Pareiškėjo atstovė advokatė C. C. ir Inspekcijos atstovas D. D. dalyvavo posėdyje nuotoliniu būdu. Pareiškėjo skundo nagrinėjimo sustabdymo nagrinėjimas vyko 2026-02-02 Komisijos posėdyje, šalys į posėdį nebuvo kviečiamos. Komisijos posėdyje 2026-06-09 dalyvavo Pareiškėjo atstovas advokatas B. B., o Pareiškėjo atstovė advokatė C. C. dalyvavo posėdyje nuotoliniu būdu, Inspekcijos atstovas posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas Komisijos prašė panaikinti skundžiamą Inspekcijos sprendimą, kuriuo buvo paliktas galioti Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2025-08-08 sprendimas Nr. (27.13 Mr) FR0682-188 dėl patikrinimo akto tvirtinimo (toliau – Klaipėdos AVMI 2025-08-08 sprendimas) bei mokesčių mokėtojai nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą sumokėti 1 110 482,62 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), apskaičiuotą taikant Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 69 straipsnio nuostatas bei su mokesčiu susijusias sankcijas: 183 190,68 Eur GPM delspinigius ir skirtą 742 774 Eur GPM baudą.

Dėl gautų paskolų (skundo I skyrius). Pareiškėjas skunde Komisijai nurodė vieną iš esminių savo argumentų – mokesčių mokėtojas nesutinka su mokesčių administratoriaus vertinimu, jog paskolos (5 676 540,46 Eur), kurias Pareiškėjas gavo iš susijusių įmonių, Seišeliuose registruotos „N“ (toliau – „N Ltd.“) ir Kipre registruotos įmonės „B“ (toliau – „B Ltd.“), buvo fiktyvios ir sudarė apmokestinamąsias Pareiškėjo pajamas.

Pareiškėjas neslėpė, kad „B Ltd.“ ir UAB „A“ – tai su juo susijusios įmonės. Verslo požiūriu nėra draudžiama skolintis iš susijusių asmenų, nes mokesčių įstatymai reikalauja, kad tokie sandoriai atitiktų rinkos sąlygas.

Pareiškėjas skunde Komisijai paaiškino, kad jis nuo 2009 m. (tikslios datos negalėjo įvardinti) skolinosi iš įmonių, veikiančių užsienyje. Iki 2019 m. pabaigos susidarė didelis negrąžintų paskolų likutis – „N Ltd.“ Pareiškėjui buvo paskolinusi apie 21,22 mln. Eur, iš kurių apie 11,61 mln. Eur Pareiškėjas grąžino, o 2019-12-31 negrąžintų paskolų likutis

sudarė 9 074 963 Eur. Pareiškėjas pažymėjo, kad dėl 2017–2019 m. mokestinio laikotarpio, tarp Pareiškėjo ir Klaipėdos AVMI buvo pasirašytas susitarimas (pagal MAĮ 71 straipsnio nuostatas), nes abi ginčo šalys neturėjo pakankamai įrodymų savo pozicijoms pagrįsti (2023-06-23 susitarimas Nr. (28.26 Mr)-KD14 „Dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio“, toliau – 2023-06-23 Susitarimas). Pareiškėjas įsipareigojo sumokėti 1,08 mln. Eur į valstybės biudžetą. Pareiškėjas įvykdė šį 2023-06-23 Susitarimą – laiku sumokėjo nustatytą sumą, apimančią GPM, delspinigius ir 10 proc. baudą. Tokiu būdu buvo galutinai išspręsti visi klausimai dėl iki 2020-01-01 susidariusių paskolinių santykių su „N Ltd.“ ir kitomis įmonėmis; atkurta teisinė taika – visos Pareiškėjo gautos lėšos už 2017–2019 m. laikotarpį kvalifikuotos kaip tinkamai apmokestintos ir nebekėlė jokių ginčų ir interpretacijų.

Nepaisant 2023-06-23 Susitarimu užbaigto ankstesnio ginčo, Pareiškėjas vėl sulaukė tolesnio mokesčių administratoriaus dėmesio dėl naujų paskolų sandorių už 2020–2023 metus. Pareiškėjas 2020–2021 metais sudarė keletą paskolos sutarčių su susijusiomis įmonėmis „N Ltd.“ ir „B Ltd.“. Paskolos buvo suteikiamos be užstato, palūkanas numatant mokėti paskolos grąžinimo metu, t. y., dėl periodinių palūkanų mokėjimo nebuvo sutarta. Pareiškėjas pripažino, kad „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ reguliariai pervesdavo lėšas į mokesčių mokėtojo asmenines banko sąskaitas. Pareiškėjas iš „N Ltd.“ gavo sumas, kurių didžiąją dalį (apie 76 proc. buvo gauta doleriais (USD)) panaudojo ankstesnių skolų grąžinimui bei palūkanų mokėjimui „N Ltd.“ už ankstesnes paskolas. Likusi dalis gautų 2020 m. paskolų (Eur) taip pat buvo skirta senesnių skolų grąžinimui. Skunde nurodyta, jog 2022–2023 metais Pareiškėjui, taikant 12 proc. metines palūkanas, buvo suteiktos paskolos iš susijusios įmonės „B Ltd.“. Pasirašius 2023-06-23 Susitarimą, Pareiškėjui atsirado pareiga sumokėti 1,08 mln. Eur į biudžetą. Šiam įsipareigojimui įvykdyti Pareiškėjas panaudojo dalį iš „B Ltd.“ gautų paskolų lėšų. Pareiškėjo vertinimu, jis elgėsi sąžiningai, paskolas naudojo senesniems įsiskolinimams padengti.

Skunde pažymėta, kad 2023 m. II pusmetyje Pareiškėjas ėmėsi veiksmų, jog galutinai užbaigtų savo įsipareigojimus UAB „A“. Ši įmonė, kurioje Pareiškėjas buvo 50 proc. akcininkas, 2018–2021 m. suteikė jam kreditą apyvartinėms lėšoms, kurio grąžinimo terminas buvo pratęstas iki 2026 metų. Skunde Komisijai buvo paaiškinta, kad 2023 m. gruodžio – 2024 m. vasario mėn. mokesčių mokėtojas faktiškai grąžino visą skolą UAB „A“ kartu su sukauptomis palūkanomis, t. y., 2024-02-06 buvo pasirašyti paskolos užbaigimo aktai prie 2018-03-05 ir 2021-09-17 paskolos sutarčių, kurie patvirtino aplinkybę, kad pagal šias sutartis Pareiškėjas visiškai atsiskaitė. Iš viso 2023-12-06 – 2024-02-06 laikotarpiu Pareiškėjas bankiniais pavedimais UAB „A“ grąžino 3 781 944,25 Eur paskolos ir sumokėjo 1 044 093,23 Eur palūkanų. Dalis tam reikalingų lėšų buvo gauta persiskolinant iš „B Ltd.“.

Inspekcija 2024-03-08 baigė planinį UAB „A“ mokestinį patikrinimą. Mokesčių administratorius pažeidimų nenustatė. Patikrinimo akte buvo išsamiai aptartos UAB „A“ suteiktų paskolų akcininkams aplinkybės bei konstatuota, kad visos akcininkams suteiktos paskolos (tarp jų Pareiškėjui) yra realiai egzistavusios ir grąžintos.

Inspekcija pripažino, kad 2024-02-06 visi akcininkų skolų likučiai UAB „A“ buvo padengti (Pareiškėjas grąžino 3 781 944 Eur paskolos ir 1 044 093 Eur palūkanų; o kitas akcininkas – O. O. – 9 454 266 Eur paskolos ir 4 574 679 Eur palūkanų). Todėl mokesčių administratorius UAB „A“ veikloje nenustatė mokestinių pažeidimų.

Lygiagrečiai buvo tęsiamas Pareiškėjo mokestinis patikrinimas, kuriame buvo padarytos skirtingos išvados.

Dėl paskolų sutarčių realumo ir ekonominės prasmės (skundo II skyrius).

Skunde Komisijai nurodyta, kad Pareiškėjo gautos lėšos buvo paskolos, o ne pajamos, todėl mokesčių administratorius padarė klaidingą vertinimą, kad „paskolų forma buvo gautos

kitos pajamos“. Pareiškėjas skunde Komisijai pabrėžė, kad formaliai ir juridškai šios lėšos nebuvo ir nėra Pareiškėjo nuosavybė – tai kreditorių pinigai, kuriuos mokesčių mokėtojas laikinai naudojo pagal atskirus susitarimus.

Paaikšino, kad sandorių aplinkybės rodo realią ūkinę logiką, o ne „fiktyvumą“. Analizuojant paskolų sandorius, Pareiškėjo vertinimu, matyti nuosekli ekonominė logika – palūkanų mokėjimas (visose sutartyse buvo numatyta pareiga mokėti palūkanas (nuo 5 proc. ar 12 proc. metinių palūkanų). Pareiškėjo įsitikinimu, tai reiškia, kad kreditoriai (įmonės) turėjo komercinį interesą suteikti paskolas, o konkrečiai, siekė uždirbti palūkanų pavidalu. Nors kai kuriuose sandoriuose palūkanos turėjo būti sumokėtos paskolos grąžinimo termino pabaigoje, o ne periodiškai, tai visiškai nekeičia esmės, nes palūkanos kaupėsi ir Pareiškėjas buvo įsipareigojęs jas sumokėti kartu su grąžinama paskola. Skundžiamame sprendime, vertinant tų pačių paskolų sandorių sąlygas, padaryta priešinga išvada, kad Pareiškėjo kreditoriai, skolindami jam pinigus, neva „nesiekė gauti realios ekonominės naudos“ (žiūrėti: Inspekcijos sprendimo 7 psl., argumentų 2 punktą). Pareiškėjas su tokios padarytomis išvadomis skunde Komisijai kategoriškai nesutiko, nes „B Ltd.“ faktiškai deklaravo palūkanas, kurias turėjo gauti iš Pareiškėjo, bei nuo jų sumokėjo mokesčius Kipre (Pareiškėjas pridėjo tai patvirtinančius įrodymus, išverstus į lietuvių kalbą, kuriuos Inspekcija atsisakė vertinti, nes jie buvo surašyti ne valstybine kalba; žiūrėti: Inspekcijos sprendimo 11 p. antrą pastraipą nuo apačios).

Pareiškėjas skunde papildomai atkreipė dėmesį į tai, kad Inspekcijos skundžiamo sprendimo 7 p. išvardintų argumentų 3 punkte buvo pateiktas teiginys apie tariamą Pareiškėjo palūkanų nemokėjimą kreditoriams „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ yra selektyvus ir klaidinantis. Mokesčių mokėtojo vertinimu, Inspekcija nutyli esminę aplinkybę – kad tuo pačiu laikotarpiu Pareiškėjas kitų kreditorių atžvilgiu palūkanas mokėjo tinkamai ir visiškai, kartu su paskolų grąžinimu (žiūrėti: paskolos grąžinimą UAB „A“). Šie faktai akivaizdžiai paneigia Inspekcijos daromą prielaidą, jog Pareiškėjas apskritai nemokėjo palūkanų ar vengė jų mokėjimo. Pareiškėjo nuomone, Inspekcija selektyviai vertina tik „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ ir visiškai ignoruojant faktą, kad kitiems kreditoriams palūkanos sumokėtos laiku, sudaro neteisingą įspūdį apie Pareiškėjo neva sistemingą palūkanų nemokėjimą.

Pasisakydamas dėl užtikrinimo priemonių nebuvimo, Pareiškėjas akcentavo, kad civilinėje teisėje paskolos be užtikrinimo priemonių nėra draudžiamos. Užtikrinimo priemonės paprastai reikalingos tik ten, kur kreditorius stokoja patikimos informacijos apie skolininko aktualią būklę. Šiuo atveju kreditoriai (įmonių vadovai) gerai žinojo Pareiškėjo tikrąją finansinę padėtį – jis buvo tų pačių įmonių akcininkas / vadovas, turėjo patikimą paskolų grąžinimo istoriją, tad papildomas užtikrinimas būtų perteklinis. Pavyzdžiui, UAB „A“ atveju Inspekcija nustatė, kad paskolų terminai buvo pratęsimi, nes Pareiškėjas mainais sutiko asmeniškai laiduoti už pačios bendrovės prievolės bankui, įkeisti savo turtą – tai rodo abipusį pasitikėjimą ir racionalų sprendimą neskaidyti finansų (nes reikalauti skubaus paskolos grąžinimo būtų finansiškai nenaudinga pačiai bendrovei).

Pareiškėjo įsitikinimu, mokesčių administratorius ignoruoja realų lėšų panaudojimą. Pareiškėjo faktinis elgesys paneigia prielaidą, kad paskolos jam buvo suteiktos vien siekiant neapmokestinamų pajamų. Didelė dalis gautų lėšų buvo skirta ankstesnių paskolų grąžinimui; palūkanų mokėjimui kreditoriams; verslo veiklos finansavimui (per BlueOrange banko kredito linijos aptarnavimą ir atsiskaitymą su Klaipėdos AVMI / Inspekcija). Šios išlaidos – tai normali finansinė praktika, o ne asmeninis praturtėjimas. Pavyzdžiui, 2023 m. iš „B Ltd.“ gautos lėšos beveik visa apimtimi buvo panaudotos tokiu būdu: apie 3,78 mln. Eur buvo panaudoti grąžinti UAB „A“ paskolą; 1,04 mln. Eur sumokėti už šios paskolos palūkanas; dalis sumos buvo padengta BlueOrange banko kredito linija (už kurios grąžinimą Pareiškėjas buvo laidavęs) ir 1,08 mln. Eur sumokėti į biudžetą (pagal 2023-06-23 Susitarimą). Vadinasi, beveik visos „B Ltd.“ paskolintos lėšos buvo panaudotos Pareiškėjo finansiniams įsipareigojimams vykdyti,

o ne jo asmeniniams poreikiams. Net jeigu nedidelė dalis lėšų laikinai buvo naudojama vartojimo reikmėms, tai savaime nereiškia, kad paskolos yra apsimestinės.

Dėl MAJ 69 straipsnio (turinio viršenybės prieš formą principo) taikymo sąlygų (skundo III skyrius). Pareiškėjas skunde nurodė, kad mokesčių administratorius nepagrindė aplinkybės, kad Pareiškėjo paskolų tikslas buvo vien mokestinės naudos siekis. Skunde cituojama gausi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika dėl MAJ 69 straipsnio taikymo ir pažymima, kad Pareiškėjo atveju šis straipsnis buvo taikytas netinkamai. Nurodoma, kad mokesčių administratorius apsiribojo tik itin formalia sandorių „analize“ (paskolos be užtikrinimo, su atidėtu palūkanų mokėjimu, sudarytos su susijusiomis įmonėmis ir pan.), tačiau nenustatė jokių faktinių duomenų, kurie rodytų piktnaudžiavimą: pavyzdžiui, kad paskolos iš tiesų nebuvo grąžinamos visai ar buvo užmaskuotos dovanos, kad kreditoriai atsisakė savo reikalavimų ir pan.

Pareiškėjas paaiškino, kad mokestiniai santykiai su mokesčių administratoriumi yra tęstiniai, kompleksiški ir konfliktiški. Pažymėjo, kad:

1) paskolų sandoriai buvo realūs ir vykdytini;

2) Pareiškėjas tinkamai, visiškai ir be jokių pažeidimų įvykdė 2023-06-23 Susitarimą dėl iki 2020 m. laikotarpio galimų mokesčių neatitikimų;

3) Inspekcija nepagrįstai ir neteisėtai rėmėsi aplinkybe, jog Pareiškėjas esą yra „negrąžinęs“ „N Ltd.“ 9 686 503,46 Eur sumos (žiūrėti: Inspekcijos sprendimo 8 psl. esančio aplinkybių sąrašo 6 punktą). Beveik visa suma buvo tiesioginis 2023-06-23 Susitarimo objektas ir būtent nuo jos buvo apskaičiuotas bei Pareiškėjo sumokėtas GPM, delspinigiai ir bauda pagal minėtą susitarimą. Todėl skundžiamame sprendime padaryta išvada, kad ši suma patvirtina Pareiškėjo nesąžiningumą ar mokesčių vengimą, yra nepagrįsta;

4) dėl „B Ltd.“ paskolos Pareiškėjas nurodė, kad sandorių komercinės sąlygos buvo neabejotinai realios: buvo nustatytos metinės 12 proc. palūkanos. Pareiškėjas už kiekvieną pasiskolintą eurą įsipareigojo mokėti dideles palūkanas, taigi turėjo motyvą skolintis atsakingai, tik esant būtinumui. Inspekcijos argumentas, esą palūkanos buvo nemokamos periodiškai, Pareiškėjo įsitikinimu, nepaneigia paskolos realumo – palūkanos buvo numatytos ir kaupėsi (tai teisiškai galioja kreditoriaus naudai), o toks mokėjimo atidėjimas yra įprasta praktika komerciniuose sandoriuose;

5) dėl UAB „A“ mokesčių administratorius nenustatė pažeidimų. Paskolų ekonominis pagrindimas ir paskirtis – ginčo sandoriai turėjo objektyvią verslo paskirtį ir ekonominę logiką, todėl joks mokestinio piktnaudžiavimo elementas nebuvo nustatytas, nes:

5.1. buvo skolinamasi siekiant refinansuoti kitas skolas;

5.2. paskolų lėšos buvo panaudotos verslo (o ne asmeniniams) poreikiams. Pareiškėjas skunde teigė, kad Inspekcija skundžiamame sprendime sau prieštarauja (žiūrėti: sprendimo 9 p. nurodytų aplinkybių sąrašo 15 punktą). Viena vertus, Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjo metinės vartojimo išlaidos yra tokios didelės, kad beveik atitinka gautas paskolų sumas, tačiau tame pačiame punkte pripažįsta, kad tik dalis šių išlaidų yra vartojimas, o kita dalis – visiškai nevartojamojo pobūdžio mokėjimai: paskolų grąžinimas, palūkanų mokėjimas, mokesčių sumokėjimas. Pareiškėjo nuomone, Inspekcija sąmoningai „suplaka“ dvi skirtingas kategorijas – vartojimą ir finansinių prievolių vykdymą – tam, kad dirbtinai padidintų Pareiškėjo „vartojimo mastą“ ir sudarytų nepagrįstą įspūdį apie jo tariamą prabangų gyvenimo būdą;

5.3. mokesčių administratorius nepagrįstai ir nepateikdamas jokių objektyvių duomenų deklaruoja, kad Pareiškėjo „įprastos metinės vartojimo išlaidos“ siekia net 1 669 756 Eur. Šis skaičius yra iš esmės neteisingas ir dirbtinai „išpūstas“, nes jį Inspekcija įtraukia ne vartojimą, o finansinių prievolių vykdymą, kuris negali būti laikomas vartojimu pagal jokių ekonominius standartus. Tokiu būdu mokesčių administratorius ne vertina Pareiškėjo realius vartojimo įpročius, o manipuliuoja duomenimis, kad sukurtų įspūdį, jog

mokesčių mokėtojas gyveno žymiai prabangiau nei iš tikrųjų ir kad jam reikėjo „maskuoti pajamas“, nors tokios išvados visiškai neatitinka faktinių duomenų;

5.4. skundžiamo sprendimo 12 p. dar labiau atskleidžiamas mokesčių administratoriaus metodologinis ydingumas. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas „nepateikė įrodymų, jog paskolos būtų panaudotos investavimo priemonėms įsigyti“ ir iš šios aplinkybės padarė išvadą, kad paskolos yra neva pajamos. Toks vertinimas, Pareiškėjo įsitikinimu, yra ne tik nepagrįstas, bet ir logiškai absurdiškas. Tuo atveju, jeigu Pareiškėjas būtų panaudojęs paskolas investicijoms, tai tomis pačiomis paskolų sąlygomis Inspekcija laikytų paskolas tikromis paskolomis ir jų neapmokestintų. Tai reiškia, kad Inspekcija paskolos tikrumą kildina iš to, kur skolininkas panaudojo pasiskolintas lėšas. Toks kriterijus neturi jokio teisinio pagrindo.

Skolinimo sandoriai tarp susijusių asmenų – įprasta verslo praktika. Pareiškėjo nuomone, mokesčių administratorius privalo įrodyti piktnaudžiavimą, o ne preziumuoti. Vien abstraktaus teiginio, kad „vienintelis tikslas – mokestinis“ (žiūrėti: Inspekcijos sprendimo 7 p. 5 pastraipa nuo apačios), nepakanka. Be kita ko, mokesčių administratorius rėmėsi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) 2017-07-22 sprendimu byloje Cussens ir kt. C-251/16, teigdamas, jog piktnaudžiavimui pakanka pagrindinio tikslo. Vis dėlto mokesčių administratorius interpretuoja šį išaiškinimą klaidingai: ESTT nurodė, kad tik tuomet, kai įrodyta, jog pagrindinis tikslas buvo mokestinis, galima ignoruoti kitus tikslus.

Skunde pažymima, kad iš neteisingų prielaidų neišvengiamai buvo padarytos klaidingos Inspekcijos išvados. Mokesčių administratorius pajamų gavimo momentu pripažino paskolų gavimo momentą (2020–2023 m.), nepaisydamas, kad tais momentais Pareiškėjas gavo tik įsipareigojimą – t. y. pinigus, kuriuos privalės grąžinti. Jokių teisių laisvai disponuoti tomis lėšomis (kaip savo pajamomis) jis neįgijo. Teisiškai tokios lėšos nėra nei atlygis, nei dovana, nei kita pajamų forma pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPMĮ) nuostatas. Pareiškėjo vertinimu, tai paskola, kuri turi būti grąžinta. Inspekcija tokiu būdu pažeidė pajamų apmokestinimo aiškumo principą, apmokestindama dalyką, kuris nėra pajamos.

Inspekcija skundžiamame sprendime nurodė, kad Klaipėdos AVMI atliktus 2020–2023 m. laikotarpio GPM apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir priėmus 2025-05-09 patikrinimo aktą Nr. (27.13Mr)-FR0680-130 (Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo aktas), buvo nustatyta, kad Pareiškėjas iš „N Ltd.“, „B Ltd.“ ir UAB „A“ 2020–2023 metais į asmenines bankų sąskaitas gavo 10 801 484,71 Eur piniginių lėšų. Nustatyta, kad iš „N Ltd“ ir „B Ltd.“ 2023-12-31 negrąžintų lėšų likutis sudarė 5 676 540,46 Eur. Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo aktas buvo patvirtintas Klaipėdos AVMI 2025-08-08 sprendimu.

Dėl paskolos gautos iš „N Ltd.“. Pareiškėjo ankstesnių kontrolės veiksmų metu (2023-03-14 patikrinimo aktas Nr. (27.13 Mr) FR0680-69) buvo nustatyta, kad mokesčių mokėtojas 2018-11-28 su „N Ltd.“ sudarė paskolos sutartį, kurios pagrindu „N Ltd.“ suteikė Pareiškėjui paskolos galimybę iki 10 mln. Eur. Paskolos sutartyje buvo numatytos 5 proc. dydžio metinės palūkanos, kurios mokamos paskolos grąžinimo dieną. Paskolos grąžinimo terminas – 2023-11-28.

Ankstesnio, 2023-03-14 atlikto mokestinio patikrinimo metu buvo nustatyta, kad „N Ltd.“ 2018–2019 m. į Pareiškėjo banko sąskaitas, esančias Latvijos AS „Citadele banka“ banke ir Šveicarijos UBS banke, pervedė iš viso 10 451 910 Eur ir 1,18 mln. USD, nurodant mokėjimų paskirtį – „paskola“, o Pareiškėjas į „N Ltd.“ sąskaitas 2019 m. pervedė 1,94 mln. Eur ir 0,55 mln. USD, paskirtyje nurodant – „grąžinama paskolos dalis pagal 2018-11-28 paskolos sutartį“. Nustatyta, kad 2019-12-31 datai „N Ltd.“ negrąžintų lėšų likutis sudarė 9 074 963 Eur. Atsižvelgus į patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio nuostatomis, mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėjas iš

susijusios įmonės „N Ltd.“ 2018–2019 m. gavo 9 074 963 Eur kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų, kurių nedeklaravo, nuo jų neapskaičiavo ir nesumokėjo 1 469 526 Eur GPM. Klaipėdos AVMI ir Pareiškėjas pasirašė 2023-06-23 susitarimą, pagal kurį mokesčių mokėtojas įsipareigojo į biudžetą sumokėti 1 017 375,27 Eur GPM, 49 113,73 Eur GPM delspinigius ir 13 511 Eur GPM baudą.

Pareiškėjas pagal su „N Ltd.“ 2018-11-28 įformintą paskolos sutartį 2020-01-08 – 2020-08-20 laikotarpiu į savo asmenines banko sąskaitas, esančias Latvijos AS „Citadele banka“ banke ir Šveicarijos UBS banke, gavo iš viso 611 540,46 Eur (252 980 Eur ir 440 348,10 USD (t. y. 358 560,46 Eur)), nurodant mokėjimų paskirtį – „paskola pagal 2018-11-28 sutartį“. Mokesčių administratorius nustatė, kad „N Ltd.“ į Pareiškėjo banko sąskaitas pavedimus darė reguliariai, kas mėnesį ir net kelis kartus per mėnesį, taip užtikrindama Pareiškėjui pastovų pajamų srautą. Pagal Pareiškėjo sąskaitas, esančias Latvijos AS „Citadele banka“, Šveicarijos UBS ir Lietuvos Swedbank, AB bankų išrašus, nustatyta, kad likusias iš „N Ltd.“ gautas pinigines lėšas, nevertinat 335 079,43 USD pervestų S. S., panaudojo anksčiau gautų paskolų grąžinimui, paskolos suteikimui, asmeninio naudojimo prekių ir paslaugų pirkimui ir kt. (Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto 2 lentelė). Patikrinimo metu nebuvo rasta jokių duomenų, kad Pareiškėjas 2020–2023 m. būtų vykdęs pavedimus į „N Ltd.“ sąskaitas.

Pagal Pareiškėjo Šveicarijos UBS AG banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) (valiuta USD) išrašus nustatyta, kad Pareiškėjas didžiąją dalį (76 proc.) USD valiuta iš „N Ltd.“ gautų piniginių lėšų panaudojo anksčiau gautų paskolų grąžinimui ir palūkanų mokėjimui, t. y. 335 079,43 USD (iš gautų 440 348,10 USD) pervedė S. S., o likusią dalį – 105 608,41 USD (93 500 Eur) persivedė į kitą Šveicarijos UBS AG banko sąskaitą (valiuta Eur). Pagal Pareiškėjo sąskaitas, esančias Latvijos AS „Citadele banka“, Šveicarijos UBS ir Lietuvos Swedbank, AB bankų išrašus, nustatyta, kad likusias iš „N Ltd.“ gautas pinigines lėšas (t. y. nevertinat 335 079,43 USD pervestų S. S.) panaudojo anksčiau gautų paskolų grąžinimui, paskolos suteikimui, asmeninio naudojimo prekių ir paslaugų pirkimui ir kt. (detaliau Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto 2 lentelė).

Patikrinimo metu nebuvo rasta jokių duomenų, kad Pareiškėjas 2020–2023 m. būtų vykdęs pavedimus į „N Ltd.“ sąskaitas. Skundžiamo sprendimo 1 lentelėje aptartas pinigų panaudojimas.

Dėl paskolos, gautos iš „B Ltd.“. Kipro bendrovė, atstovaujama direktorės G. G. (Pareiškėjo sutuoktinės N. N. sesers), pagal 2022-04-22 paskolos sutartį įsipareigojo Pareiškėjui suteikti 5 mln. Eur paskolą. Paskolos sutartyje numatytas metinių palūkanų dydis – 2,5 proc., nuo 2022-05-20 – 9 proc., sutartyje nurodytas paskolos grąžinimo terminas – iki 2027-04-21. Pagal papildomą 2023-08-23 susitarimą paskolos suma padidinta iki 7 mln. Eur, o pagal 2023-12-29 papildomą susitarimą paskolos suma padidinta iki 15 mln. Eur. Paskolos sutartyje nenurodyta paskolos paskirtis, nenumatyti įkeitimai, garantijos ar laidavimai. Patikrinimo metu nustatyta, kad „B Ltd.“ iki 2021-10-25 akcininku buvo Seišeliuose registruota įmonė „C“, nuo 2021-10-25 akcininkais tapo O. O. (50 proc. akcijų) ir Pareiškėjas (50 proc. akcijų).

Pagal Pareiškėjo banko sąskaitų išrašus mokesčių administratorius nustatė, kad laikotarpiu nuo 2022-05-24 iki 2023-12-30 iš „B Ltd.“ gautas pinigines lėšas Pareiškėjas panaudojo atsiskaitymams už pirkinius ir paslaugas mokėdamas bankų kortelėmis, mokėjimams kelionių agentūrai „T“ ir kitas paslaugas (advokatui, mokėjimams už užsakomuosius reisus, už laikrodžių remontą, medicininės paslaugas, draudimo paslaugas, viešbučius, apsaugos tarnyboms ir kt.), pervedė fiziniams asmenims: T. T., sūnui I. I., sutuoktinei N. N., O. O., P. P., R. R., kredito grąžinimui ir palūkanų mokėjimui bankui, mokėjimai Prancūzijos mokesčių administratoriui, būsto įrengimui ir apstatymui, UAB „A“ 2021-09-17 paskolos grąžinimui ir kitiems privatiems poreikiams tenkinti. Pareiškėjas pagal

2020-03-20 paskolos sutartį įsipareigojo suteikti UAB „A“ 1,9 mln. Eur paskolą, pinigus pervedant į šioje sutartyje nurodytą paskolos gavėjo banko sąskaitą dalimis, ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo šios paskolos pasirašymo dienos. Paskolos sutartyje numatytas metinių palūkanų dydis – 5 proc. Sutartyje nurodytas paskolos grąžinimo terminas – iki 2025-03-31. Sutartyje nurodyta, kad palūkanos sumokamos vienu mokėjimu kartu su paskolos grąžinimu ar paskutinės paskolos dalies grąžinimu, tačiau ne vėliau kaip iki 2025-03-31. Pagal Pareiškėjo banko sąskaitų, esančių Latvijos AS „Citadele banka“ banke, Šveicarijos UBS banke ir Lietuvos Swedbank, AB banke, išrašus nustatyta, kad Pareiškėjas pagal sudarytą paskolos sutartį pervedė UAB „A“ iš viso 2 359 000 Eur: 2020 m. – 1,9 mln. Eur, 2021 m. – 0,459 mln. Eur.

UAB „A“ pagal 2021-09-17 paskolos sutartį įsipareigojo Pareiškėjui suteikti 5 mln. Eur paskolą. Paskolos sutartyje numatytas metinių palūkanų dydis – 12 proc. Sutartyje nurodytas paskolos grąžinimo terminas – iki 2023-09-30. Sutartyje nurodyta, kad palūkanos sumokamos vienu mokėjimu kartu su paskolos grąžinimu ar paskutinės paskolos dalies grąžinimu, tačiau ne vėliau kaip iki 2023-09-30. Sutartį pasirašė Pareiškėjas, UAB „A“ vardu: akcininkai Pareiškėjas ir O. O. UAB „A“ pateikė dokumentus: 2024-02-06 paskolų užbaigimo aktą, susijusį su 2021-09-17 paskolos sutartimi, kuriame nurodyta, kad Pareiškėjas visiškai atsiskaitė su bendrove. Vieni kitiems pretenzijų neturi ir laiko šią paskolos sutartį užbaigta.

Mokesčių administratorius nustatė, kad 2019-03-29 ir 2019-07-04 Pareiškėjas sudarė dvi paskolų sutartis su O. Popova. Pagal 2019-03-29 sutartį O. Popovai buvo suteikta 3 mln. USD dolerių paskola, o pagal 2019-07-04 sutartį – 0,1 mln. Eur paskola. Paskolų sutartyse numatytos 12 proc. metinės palūkanos, kurios sumokamos grąžinant paskolą, paskola grąžinama ne anksčiau kaip po 5 metų.

Patikrinimo metu Inspekcija akcentavo, kad Pareiškėjas ankstesnio (2023-03-14) atlikto mokestinio patikrinimo metu buvo pateikęs su Rusijos Federacijos piliečiu S. S. 2019-03-29 ir 2019-07-03 sudarytas paskolų sutartis, pagal kurias S. S. įsipareigojo suteikti Pareiškėjui 5,6 mln. USD ir 0,4 mln. Eur paskolas. Paskolų sutartyse buvo numatytos 12 proc. metinės palūkanos. Pažymėta, kad 2019-03-29 paskolos sutartyje nurodyta, kad Pareiškėjas įsipareigojo S. S. išduoti paprastą neprotestuotiną vekselį paskaičiuotų 0,74 mln. Eur sumos palūkanų už laikotarpį nuo 2019-03-29 iki 2020-12-31 dydžiui, kurio laiduotoja O. O.. Nustatyta, kad S. S. Pareiškėjui pervedė 2019-03-29 – 4 mln. USD, 2019-07-04 – 1,6 mln. USD ir 2019-07-04 – 0,4 mln. Eur. Pareiškėjas grąžino S. S. bankiniais pavedimais iš viso 5 975 064,53 Eur ir 335 079,43 USD.

Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjo sudaryti paskolų sandoriai su „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ buvo formalūs, vienintelis tikslas buvo paskolų forma iš susijusių ir tiesiogiai valdomų įmonių paskolų forma gauti neapmokestinamųjų pajamų ir išvengti GPM mokėjimo (siekiant mokestinės naudos), t. y.:

1) Pareiškėjas pinigines lėšas pagal paskolų sutartis gaudavo jau nuo 2009 metų, keitėsi tik paskolas suteikiančios įmonės. Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas nuolat skolinosi iš jo paties valdomų įmonių arba iš įmonių, su kuriomis yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs per jas valdančius asmenis ar juos sieja glaudūs ryšiai (Klaipėdos AVMI 2023-03-14 patikrinimo akto Nr. (27.13 Mr) FR0680-69 išvados);

2) šalių paskolų teisiniai santykiai buvo tik formaliai sudaryti ir faktiškai neatitiko tikrųjų ekonominių ar verslo santykių pobūdžio. Įrodymais pagrįsta, jog paskolų teikimą nulėmė Pareiškėjo turimi asmeniniai ryšiai su paskolas suteikusiais ūkio subjektais. Dėl šių ryšių Pareiškėjas turėjo įtakos sprendimams sudaryti paskolų sutartis, didinti paskolų sumas bei pratęsti jų grąžinimo terminus. Paskolos nebuvo teikiamos siekiant realios ekonominės naudos, pavyzdžiui, gauti palūkanas, kadangi paskolų grąžinimas buvo nuolat atidedamas. Nustatyta, kad tikrasis paskolų tikslas buvo sudaryti sąlygas Pareiškėjui gauti GPM neapmokestinamas pajamas;

3) visais atvejais suteikiant paskolas, nors ir buvo numatytas palūkanų skaičiavimas, tačiau palūkanų mokėjimas numatytas tik grąžinus visą paskolą. Duomenų, kad Pareiškėjas pavedimais būtų įmonėms „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ sumokėjęs bent jau dalį palūkanų, nenustatyta;

4) paskolų sutartyse, kurių sumos viršijo 5 mln. Eur, nebuvo numatyta jokių paskolos grąžinimo užtikrinimo priemonių;

5) tam, kad UAB „A“ galėtų suteikti paskolą Pareiškėjui, pati pasiskolino pinigines lėšas iš Latvijos banko BluOrange Bank AS, pagal 2021-10-26 kredito linijų sutartį Nr. KLJ-75/2021;

6) Pareiškėjas pagal 2018-11-28 sudarytą paskolos sutartį iš „N Ltd.“ 2018–2020 m. gavo 12 118 057,46 Eur, iš kurių didžiosios dalies – 9 686 503,46 Eur iki 2023-12-31 negrąžino. Kadangi įmonės veikla nėra susijusi su finansinių paslaugų teikimu, toks ilgalaikis ir didelės apimties sandoris, kuriame numatyta 5 proc. palūkanų norma, nėra pagrįstas ekonomine logika ir įprastomis verslo praktikomis;

7) pagal pateiktas „N Ltd.“ finansines ataskaitas nustatyta, kad pačios įmonės ilgalaikiai įsipareigojimai 2018-12-31 sudarė 14 434 020 USD (12 601 729 Eur), o 2019 m. – 13 760 423 USD (12 298 171 Eur), Pareiškėjo 2018-12-31 negrąžintos paskolos likutis buvo 6 856 970 Eur, kas sudaro net 54 proc. pačios „N Ltd.“ turimų ilgalaikių įsipareigojimų, 2019-12-31 negrąžintos paskolos likutis buvo – 9 074 963 Eur, t. y. net 74 proc. pačios „N Ltd.“ turimų ilgalaikių įsipareigojimų;

8) Pareiškėjo ir „N Ltd.“ 2018-11-28 sudarytoje paskolos sutartyje buvo numatyta maksimali paskolos suma – 10 mln. Eur. Pagal sutarties sąlygas paskola galėjo būti suteikiama dalimis, taip pat buvo leista grąžinti paskolą dalimis. Tačiau sutartyje aiškiai nurodyta, kad „jokia grąžintos sumos dalis negali būti iš naujo pasiskolinama“. Pareiškėjas paskolos sutarties pakeitimą, kuriame buvo pridėta galimybė grąžinus dalį paskolos ją vėl pasiskolinti, pateikė tik tuomet, kai 2023-03-14 mokestinio patikrinimo metu jam buvo paprašyta paaiškinti, ar dėl pervestos sumos, viršijančios paskolos sutartyje nurodytą sumą, buvo sudaryti sutarties pakeitimai ar papildymai;

9) Pareiškėjas iš UAB „A“, „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ per 2020–2023 m. gavo 10 801 484,71 Eur pagal paskolų sutartis. Tačiau šios lėšos nebuvo investuotos į verslą, išskyrus 2021-10-25, kai buvo įsigytos 50 proc. Kipro įmonės „B Ltd.“ akcijų už 25 000 Eur. Vietoj to, pinigai buvo panaudoti asmeninėms reikmėms: nekilnojamojo turto pirkimui, būsto įrengimui ir apstatymui, kelionėms, viešbučių ir restoranų paslaugoms, taip pat pagal notarines sutartis pinigai dovanoti sūnui ir žmonai, bei grąžinti ar suteikti kitiems asmenims paskolas. Tokios išlaidos (prabangios kelionės, įvairios prekės ir paslaugos) rodo, kad šios gautos lėšos iš tikrųjų yra Pareiškėjo įprastos pajamos, o ne investicijos, kurios užtikrintų jo pajamų augimą ir garantuotų paskolų grąžinimą ateityje;

10) pagal įformintas paskolų sutartis piniginių lėšos į Pareiškėjo bankų sąskaitas buvo pervedamos reguliariai, kas mėnesį ir net kelis kartus per mėnesį. Tai rodo, kad tokiu būdu buvo siekiama užtikrinti nuolatinį ir pastovų pajamų šaltinį Pareiškėjui, tuo pačiu bandant išvengti šių pajamų apmokestinimo, atsižvelgiant į suteiktų lėšų pobūdį;

11) Pareiškėjas pagal sudarytas paskolų sutartis į sąskaitas gautas lėšas paskolų davėjams grąžindavo naudodamasis kito susijusio ūkio subjekto jam paskolintomis lėšomis: 1) 2020–2021 m. S. S. grąžintos piniginių lėšos, sudarančios 335 079,43 USD ir 3 221 548,59 Eur (iš 335 079,43 USD ir 5 975 064,53 Eur sumų), buvo padengtos lėšomis, gautomis iš „N Ltd.“ (335 079,43 USD ir 19 098,63 Eur), bei lėšomis, gautomis iš UAB „A“ (3 202 449,96 Eur), t. y. paskolų forma suteiktomis lėšomis; 2) 2022–2023 m. įmonei UAB „A“ grąžino iš viso 1 343 000 Eur, iš kurių didžioji dalis – 1 323 000 Eur – buvo padengta piniginėmis lėšomis, gautomis iš „B Ltd.“ (0,115 mln. Eur) ir paskolos, suteiktos pačios UAB „A“ (0,173 mln. Eur);

12) Pareiškėjas buvo sudaręs paskolų sutartis su trimis įmonėmis: „N Ltd.“ – 2018-12-28, UAB „A“ – 2021-09-17, „B Ltd.“ – 2022-04-22. Nustatyta, kad UAB „A“ akcininkai tik vieną kartą – 2021 m. – nusprendė skirti dalį įmonės 2020 m. pelno dividendams. Nors įmonės pelnas tais metais sudarė 13 444 573 Eur, dividendams buvo paskirta tik 0,6 mln. Eur. „B Ltd.“ 2021–2022 m. akcininkams nemokėjo jokių dividendų, nors turėjo sukaupusi reikšmingą pelną: 2021 m. – 7 525 924 Eur, 2022 m. – 16 679 920 Eur. Taip pat nustatyta, kad UAB „A“ 2021-07-29 išmokėjo Pareiškėjui 0,255 mln. Eur dividendų (po mokesčių), tačiau šių lėšų Pareiškėjas nepanaudojo savo įsiskolinimui įmonei „N Ltd.“ padengti;

13) 2021-12-31 Pareiškėjas ne tik negavo reikšmingų pajamų iš UAB „A“ veiklos, bet ir pats dar kartą pasiskolino iš įmonės 5 mln. Eur pagal 2021-09-17 sudarytą paskolos sutartį. Nustatyta, kad 2021-12-31 duomenimis, negrąžintos paskolos likutis sudarė 3 609 000 Eur. Kartu Bendrovės nepaskirstytas pelnas tuo metu siekė net 12 844 573 Eur;

14) Pareiškėjas iki 2023-12-31 negavo reikšmingų pajamų iš įmonės „B Ltd.“, priešingai – pagal 2022-04-22 sudarytą paskolos sutartį jis pats pasiskolino iš šios įmonės 5 065 000 Eur. Nustatyta, kad 2022-12-31 negrąžintos paskolos likutis siekė 1,72 mln. Eur, o 2023-12-31 – 5 065 000 Eur. Tuo metu įmonė „B Ltd.“ turėjo reikšmingą nepaskirstytą pelną: 2021 m. – 7 525 924 Eur, 2022 m. – 16 679 920 Eur;

15) Pareiškėjo su minėtomis įmonėmis sudarytų paskolų sutarčių pagrindu gautos lėšos sudarė didžiąją dalį jo visų pajamų (Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto 14 lentelė).

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo yra tenkinamas iš dalies.

Mokestinis patikrinimas inicijuotas atlikus Pareiškėjo mokestinį tyrimą (2025-02-27 surašytas pranešimas apie atliktą mokestinį tyrimą Nr. (27.13 Mr) FR0687-72), kurio metu, įvertinus Pareiškėjo įformintų paskolinių sandorių aplinkybes, gautų lėšų panaudojimą ir grąžinimą, sąsajas su paskolų davėjais, buvo identifikuoti galimi mokesčių vengimo požymiai, kai mokesčių mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar jų grupė buvo sudaryti siekiant mokestinės naudos bei nustačius mokesčių įstatymų pažeidimų pakartotinumą.

Klaipėdos AVMI atlikus mokestinį patikrinimą, buvo nustatytas Pareiškėjo padarytas mokestinis pažeidimas: mokesčių mokėtojas mokestinio patikrinimo pabaigai (2025-05-09) buvo negrąžinęs iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ dalies paskolų – 5 676 540,46 Eur (611 540,46 Eur iš „N Ltd.“ (2020 m.) ir 5 065 000 Eur ((2022 m. – 1 720 000 Eur, 2023 m. – 3 345 000 Eur) iš „B Ltd.“). Mokestinio patikrinimo metu, taikant MAĮ 69 straipsnio nuostatas, nustatyta, kad Pareiškėjas sudarė formalius paskolų sandorius su įmonėmis „N Ltd.“ ir „B Ltd.“, kurių tikslas buvo paskolų forma iš šių įmonių gauti neapmokestinamųjų pajamų ir išvengti GPM mokėjimo. Patikrinimo aktu konstatuota, kad Pareiškėjas iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ 2020–2023 m. gavo 5 676 540,46 Eur kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų, nuo kurių nesumokėjo 1 110 482,62 Eur GPM (apskaičiuota vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio ir GPMĮ 3, 5, 6, 8, 22, 23, 27 straipsnių nuostatomis). Taip pat mokesčių mokėtojui buvo apskaičiuoti 183 190,68 Eur GPM delspinigiai (vadovaujantis MAĮ 96 straipsnio 1 dalimi) ir skirta 40 ir 70 proc. dydžio 742 774 Eur GPM bauda (vadovaujantis MAĮ 139 straipsniu).

Taigi, mokestinis ginčas tarp šalių vyksta dėl nurodymo Pareiškėjui į valstybės biudžetą sumokėti 1 110 482,62 Eur GPM, 183 190,68 Eur GPM delspinigius ir 742 774 Eur GPM baudą. Pažymėtina, kad Pareiškėjas neginčija aritmetinio mokesčių, baudų ir delspinigių apskaičiavimo. Taip pat Pareiškėjas nepateikė argumentų dėl paskolos likučių apskaičiavimo mokestinio patikrinimo pabaigai (2025-05-09) ar tikrinamojo laikotarpio

pabaigai (2023-12-31). Pareiškėjas iš esmės nesutinka su skundžiamuose sprendimuose patektu mokesčių administratoriaus surinktų įrodymų vertinimu.

1. Dėl procedūrinių klausimų. Komisijos posėdžio metu, atsižvelgus į pateiktus advokatų prašymus ir ginčo medžiagoje pritaikytą vienodą fizinių asmenų apmokestinimą (Pareiškėjo ir O. O.), mokestinių patikrinimų metu vertintas panašias faktines aplinkybes bei padarytas identiškas išvadas, Pareiškėjo skundas buvo nagrinėjamas kartu su jo verslo partnerės O. O. patektu skundu Komisijai.

Komisijoje 2025-12-16 vykusio posėdžio metu šalys (Pareiškėjo atstovai ir mokesčių administratoriaus atstovas) išdėstė savo argumentus ginčo klausimu, atsakė į Komisijos narių klausimus. Komisija 2026-01-23 sprendimu Nr. S-2026/12(7-2025/174) sustabdė skundo nagrinėjimą, nes ginčo medžiagoje nebuvo pateikta visa su mokesčio apskaičiavimu susijusi informacija.

Atnaujinus mokestinio ginčo nagrinėjimą, Pareiškėjo atstovai Komisijos 2026-02-23 posėdžio metu nurodė, kad siektų inicijuoti susitarimo procedūrą su mokesčių administratoriumi. Taip pat Komisija 2026-02-26 gavo Pareiškėjo atstovų elektroninį laišką, kuriame, vadovaudamasis MAĮ 71 straipsniu, mokesčių mokėtojas nurodė, kad prašo ginčą baigti taikiai. Pranešime pažymėta, kad Pareiškėjas artimiausiu metu kreipsis į centrinį mokesčių administratorių dėl tokio susitarimo sudarymo. Komisija 2026-02-03 sprendimu Nr. S-2026/37(7-2025/174) nusprendė sustabdyti Pareiškėjo 2025-11-20 skundo dėl Inspekcijos 2025-10-31 sprendimo nagrinėjimą, iki kol paaiškės, ar tarp ginčo šalių yra pasirašytas susitarimas dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio arba yra atmetas pasiūlymas pradėti derybas ar pasirašyti tokį susitarimą. Inspekcija 2026-04-16 raštu Nr. RKD-1393 informavo Komisiją apie nepradėtas derybas su Pareiškėju, nes, mokesčių administratoriaus vertinimu, medžiagoje surinka pakankamai įrodymų mokesčio administratoriaus pozicijai pagrįsti.

Išnykus pagrindui stabdyti ginčo nagrinėjimą, Komisija 2026-06-09 posėdyje Pareiškėjo skundą išnagrinėjo iš esmės.

2. Dėl gautų pajamų vertinimo. Mokestinio patikrinimo metu nustatyta, Pareiškėjas nuolat skolinasi iš savo valdomų bendrovių ar bendrovių kurioms gali daryti įtaką (*Komisijos pastaba*. Mokestinio patikrinimo metu nustatytas platesnis bendrovių ir fizinių asmenų ratas, apmokestintos paskolos iš dvejų juridinių asmenų), paskolas grąžindamas kitų bendrovių pasiskolintomis lėšomis. T. y., patikrinimo metu nustatyta paskolų teikimo ir jų grąžinimo „karuselė“ tarp susijusių asmenų (arba bendrovės, kuriai buvo galima daryti įtaką) bei Pareiškėjo ir verslo ryšiais susijusio asmens O. O.

Komisija, vertindama procesiniuose dokumentuose (Klaipėdos AVMI 2025-08-08 sprendime, Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akte, Klaipėdos AVMI 2023-06-27 sprendime Nr. (27.13Mr)FR0682, Klaipėdos AVMI 2023-03-14 patikrinimo akte Nr. (27.13 Mr) FR0680-69, Klaipėdos AVMI 2012-06-15 patikrinimo akte Nr. AB16-18) surinktus duomenis, nustatė, kad Pareiškėjo veikla buvo patikrinta už 2009–2010 metus, 2017–2019 metus bei 2020–2023 metus.

1. 2009–2010 m. Pareiškėjas iš 4-ių užsienio kampanijų ir 1-nos registruotos Lietuvoje gavo virš 1,5 mln. Lt pajamų. Pareiškėjas ir jo atstovė C. C. nepateikė įrodymų kokio pobūdžio tai buvo gautos pajamos, todėl jos buvo apmokestintos GPM ir privalomojo sveikatos draudimo įmokomis.

2. 2017–2019 m. Pareiškėjas iš Seišeliuose registruotų „N Ltd.“ ir „O“ bei Kanadoje registruotos „D“ gavo 9 608 482 Eur paskolų, kurias mokesčių administratorius perapibūdino ir kvalifikavo kaip kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas.

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas 2016–2019 m. laikotarpiu su UAB „A“, „O“, „D“ ir „N Ltd.“ įformino paskolų už 21,5 mln. Eur (iš jų: 10 mln. Eur gavo iš UAB „A“, 10 mln. Eur gavo iš „N Ltd.“, 1 mln. Eur gavo iš „D“ ir 0,5 mln. Eur gavo iš „O“). Nustatyta,

kad tikrinamuoju 2017–2019 m. laikotarpiu Pareiškėjas iš minėtų įmonių pavedimu į asmenines sąskaitas gavo 21 223 236 Eur piniginių lėšų.

Pareiškėjo minėtoms įmonėms 2019-12-31 negrąžintų lėšų likutis sudarė 9 773 482 Eur, 2017–2019 m. apmokestinta 9 608 482 Eur suma, o būtent:

- Paskoliniai sandoriai su UAB „A“ nebuvo apmokestinti, nes Pareiškėjas 2018-08-16 į UAB „A“ sąskaitą pervedė 1 mln. Eur kaip dalinį paskolos grąžinimą. Likusią, t. y. 8 098 200 Eur, paskolos UAB „A“ dalį Pareiškėjas grąžino lėšomis, gautomis iš Seišeliuose registruotos įmonės „N Ltd.“;

- Pareiškėjas iš „N Ltd.“ (2017–2019 metais) gavo 10 451 910 Eur ir 1 180 000 USD. Klaipėdos AVMI įvertinusi Pareiškėjo ir „N Ltd.“ 2018-11-28 įformintą paskolos sutartį, patikrinimo metu pripažino, kad Pareiškėjas 2018–2019 m. iš viso pavedimais į savo bankų sąskaitas gavo 11 506 517 Eur piniginių lėšų (10 451 910 Eur ir 1 180 000 USD (2019-12-31 USD/ Eur kursu – 1 054 607 Eur)), iš jų: 2018 m. – 6 856 970 Eur, 2019 m. – 4 649 547 Eur. Pareiškėjas 2019 m. į „N Ltd.“ sąskaitas iš viso grąžino 2 431 554 Eur (1 940 000 Eur ir 0,55 mln. USD (2019-12-31 USD / Eur kursu – 491 554 Eur). Pareiškėjo tikrinamojo laikotarpio kiekvienų mokestinių metų pabaigoje iš „N Ltd.“ gautų, tačiau įmonei negrąžintų lėšų likutis sudarė: 2018-12-31 – 6 856 970 Eur, 2019-12-31 – 2 217 993 Eur (4 649 547 – 2 431 554), bendras 2019-12-31 datai Pareiškėjo įmonei „N Ltd.“ negrąžintų lėšų likutis – 9 074 963 Eur (Klaipėdos AVMI 2023-03-14 patikrinimo akto Nr. (27.13 Mr) FR0680-69 30 p.);

- Pareiškėjas iš susijusių bendrovių „D“ 2017 m. gavo 120 000 Eur, o 2018 m. – 319 993 Eur; iš „O“ 2018 m. gavo 93 526 Eur.

Mokestinio patikrinimo metu pritaikius MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, pripažinta, kad Pareiškėjas siekė ne ekonomiškai pagrįstų tikslų, o vienintelio tikslo – mokestinės naudos, t. y. įteisinti su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų gavimą ir gauti mokestinę naudą išvengiant GPM mokėjimo.

Paskolų sandoriai buvo perapibūdinti dalyje, kuri sudarė negrąžintų paskolų likutį, bei buvo apmokestinti GPM. Tačiau Klaipėdos AVMI ir Pareiškėjas sutarė, kad vadovaujantis MAĮ 71 straipsniu, abi šalys pripažįsta įrodymų trūkumą, todėl pasirašyto 2023-06-23 susitarimo dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio Nr. KD14-8 pagrindu Pareiškėjui buvo nurodyta sumokėti: 1 017 375,27 Eur GPM (vietoje 1 604 629 Eur GPM (55 076 Eur + 1 549 553 Eur), 49 113,73 Eur GPM delspinigius ir 13 511 Eur GPM baudą.

3. 2020–2023 m. mokestinio patikrinimo metu buvo nepripažintos paskolos iš „N Ltd.“ (tęstinė iš 2018 m.) ir „B Ltd.“:

- 1) Pareiškėjo ankstesnių kontrolės veiksmų metu (surašytas 2023-03-14 patikrinimo aktas Nr. (27.13 Mr) FR0680-69) buvo nustatyta, kad mokesčių mokėtojas 2018-11-28 su „N Ltd.“ sudarė paskolos sutartį, kurios pagrindu „N Ltd.“ suteikė Pareiškėjui paskolą (paskolas) iki 10 mln. Eur. Paskolos sutartyje buvo numatytos 5 proc. dydžio metinės palūkanos, kurias abi sandorio šalys sutarė grąžinti su paskolos grąžinimu. Paskolos grąžinimo terminas – 2023-11-28. „N Ltd.“ į Pareiškėjo sąskaitą pavedimus vykdė kas mėnesį ar kelis kartus per mėnesį;

- 2) „B Ltd.“ pagal 2022-04-22 paskolos sutartį įsipareigojo Pareiškėjui suteikti 5 mln. Eur paskolą. Pagal papildomą 2023-08-23 susitarimą paskolos suma padidinta iki – 7 mln. Eur, o pagal 2023-12-29 papildomą susitarimą paskolos suma padidinta iki 15 mln. Eur. Paskolos sutartyje numatytas metinių palūkanų dydis – 2,5 proc., nuo 2022-05-20 – 9 proc., kurias abi sandorio šalys sutarė grąžinti su paskolos grąžinimu. Paskolos grąžinimo terminas – iki 2027-04-21. Patikrinimo metu konstatuota, kad Pareiškėjo įsiskolinimas „B Ltd.“ 2023-12-31 sudarė 5 431 990,43 Eur (5 065 000 Eur paskolos suma ir 366 990,43 Eur palūkanos (Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto 10 lentelė).

Primintina, kad paskolos sutartimi viena šalis (paskolos davėjas) perduoda kitos šalies (paskolos gavėjo) nuosavybės pinigus <...>, o paskolos gavėjas įsipareigoja grąžinti

paskolos davėjui tokią pat pinigų sumą (paskolos sumą) <...>. Paskolos sutartis pripažįstama sudaryta nuo pinigų <...> perdavimo momento (CK 6.870 straipsnio 1 ir 2 dalys). Lietuvoje fizinio asmens gaunama paskola iš juridinio asmens pati savaime nėra laikoma pajamomis, todėl paskolos suma nėra apmokestinama GPM, išskyrus nustatytus piktnaudžiavimo atvejus. Paskolos terminas su „B Ltd.“ nebuvo suėjęs (2027-06-26), GPMĮ nedraudžia palūkanas sumokėti grąžinus paskolą. Paskolos terminas su „N Ltd.“ buvo suėjęs (2023-11-28), palūkanos turėjo būti sumokėtos su paskolos grąžinimu.

Teismas ne kartą yra pažymėjęs, kad sprendžiant, ar ginčo sandorių tikslas yra mokestinio pranašumo (mokestinės naudos) įgijimas, būtina nustatyti realų nagrinėjamų sandorių turinį ir paskirtį. Tai darant galima atsižvelgti į visiškai dirbtinį šių sandorių pobūdį bei, be kita ko, į teisinius, ekonominius ir (arba) asmeninius mokestiniuose santykiuose dalyvaujančių subjektų ryšius (LVAT 2020-07-01 nutartis adm. byloje Nr. A-862-438/2020). Sprendžiant, ar mokesčių mokėtojo gauta paskola gali būti vertinama kaip ekonominė (ar priešingai mokestinė) nauda, atsižvelgiama į tai, ar paskola realiai buvo suteikta, ar paskolų palūkanų normos atitiko rinkos kainas sutarties sudarymo (paskolos suteikimo) momentu. Ginčo medžiagoje vietos ir centrinis mokesčių administratorius neneigia, kad Pareiškėja realiai gavo pajamas į banko sąskaitas; pajamos buvo gautos iš susijusio asmens registruoto Kipre; mokesčių administratorius neginčijo palūkanų dydžio atitikties tikrajai rinkos kainai (ištiestosios rankos principo taikymo aspektu¹) bei nevertino paskolos dydžio Plonosios kapitalizacijos taisyklių nuostatų taikymo aspektu². Taigi ginčo, kad Pareiškėjas gavo pajamas iš bendrovių „N Ltd.“ ir „B Ltd.“, nėra, bei palūkanos atitiko rinkos kainą.

Ginčas vyksta dėl to, ar Pareiškėjas gavo paskolas (kurios nėra apmokestinamos GPM, tačiau mokesčių mokėtojas turi sumokėti palūkanas už naudojimąsi paskolomis), ar gavo kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas (šios pajamos yra apmokestinamos GPM). Teismų praktikoje yra suformuota taisyklė, kad draudimo piktnaudžiauti teise, ir, atitinkamai, MAĮ 69 straipsnio 1 dalies taikymo aspektu, teisės aktas neįpareigoja mokesčių mokėtojo, esant galimybei pasirinkti vieną iš kelių teisėto elgesio modelio variantų, rinktis tokį, pagal kurį jam atsirastų didžiausia mokestinė prievolė. Įstatymai taip pat neįpareigoja (nenustato prievolės) rinktis tokį sandorių sudarymo būdą, kuris būtų naudingiausias valstybės biudžetui. Akivaizdu, jog sąžiningai veikiantis asmuo (teisės subjektas, mokesčių mokėtojas) turi teisę bei galimybę numatyti savo veiksmų mokestines pasekmes ir pasirinkti tokį teisėtą veiklos modelį, kuris leistų vykdyti savo veiklą mažiausiomis išlaidomis, jei tik nėra pažeidžiamas draudimo piktnaudžiauti teise principas. Todėl vien tik aplinkybė, kad sudarydamas atitinkamus sandorius ar juose dalyvaudamas mokesčių mokėtojas įgijo tam tikrą mokestinį pranašumą, savaime nėra pagrindas konstatuoti, jog šie sandoriai buvo sudaryti piktnaudžiaujant mokesčių mokėtojui suteiktomis teisėmis (2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A575-3448/2011; 2019-06-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-1250-556/2019; 2019-07-04 nutartis adm. byloje Nr. eA-1817-602/2019). Taigi, mokesčių mokėtojas, siekdamas apriboti jam tenkančią mokesčių naštą, paprastai gali laisvai pasirinkti sandorių formas, kurios atrodo jam tinkamiausios, o tai, kad mokesčių mokėtojas ieško palankiausios jam apmokestinimo schemos, savaime nepagrindžia piktnaudžiavimo prezumpcijos.

Komisija, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundo ir jo atstovų Komisijos posėdyje metu išdėstytą poziciją bei byloje esančią medžiagą ir Inspekcijos atstovo Komisijos posėdyje išdėstytus argumentus, konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju spręstina, ar, *pirma*, Pareiškėjas iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ gavo pajamas paskolų forma; *antra*, ar siekė ekonominės (mokestinės) naudos; *trečia*, ar mokesčių administratorius pagrįstai paskolų sandorius

¹ GPM 15 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys ir Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnio 2 dalis;

² Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnio 3 dalis;

perapibūdino į kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas ir tokiu būdu pripažino, kad Pareiškėjas siekė mokestinės naudos.

Pareiškėjo atstovai 2025-12-16 Komisijos posėdžio metu teigė, kad ne su visomis bendrovėmis Pareiškėją sieja pavaldumo / asmeniniai ryšiai. Klaipėdos AVMI ir Inspekcijos teigimu, Pareiškėją ir „N Ltd.“ bei „B Ltd.“ siejo Pareiškėjo turimi asmeniniai ryšiai su paskolas suteikusiais ūkio subjektais. „Dėl šių ryšių Pareiškėjas turėjo įtakos sprendimams sudaryti paskolų sutartis, didinti paskolų sumas bei pratęsti jų grąžinimo terminus. Paskolos nebuvo teikiamos siekiant realios ekonominės naudos, pavyzdžiui, gauti palūkanas, kadangi paskolų grąžinimas buvo nuolat atidedamas. Nustatyta, kad tikrasis paskolų tikslas buvo sudaryti sąlygas Pareiškėjui gauti GPM neapmokestinamas pajamas“ (Klaipėdos AVMI 2025-08-08 sprendimo 10 p.).

Komisija, vertindama procesiniuose dokumentuose (Klaipėdos AVMI 2025-08-08 sprendime, Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akte, Klaipėdos AVMI 2023-06-27 sprendime Nr. (27.13Mr)FR0682, Klaipėdos AVMI 2023-03-14 patikrinimo akte Nr. (27.13 Mr) FR0680-69, Pareiškėjo 2025-03-04 mokestinio tyrimo ataskaitoje Nr. (27.13 Mr) FR0686-105) surinktus duomenis, įpareigojo Inspekciją papildyti ginčo medžiagą. Inspekcija 2026-02-10 raštu Nr. R-366 pateikė Komisijai papildomą medžiagą.

Kaip matyti, Pareiškėjas buvo „B Ltd.“ ir UAB „A“ akcininku. Iš esmės galima teigti, kad Pareiškėją ir „N Ltd.“ akcininkus / naudos gavėjus siejo bendri ryšiai. „N Ltd.“ 2012-06-21 – 2017-08-23 akcininkė (50 proc.) – „M“, o minėtos bendrovės tikroji naudos gavėja – O. O. (Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto 3 p.). „N Ltd.“ nuo 2014 m. iki 2018 m. kovo mėn. buvo vienas iš pagrindinių Pareiškėjo kontroliuojamos įmonės – UAB „A“, žuvies tiekėjų. Nustatyta, kad Pareiškėjas nuo 2017 m. valdė 71 proc. „S“ akcijų, kurios direktorius nuo 2014 m. liepos mėn. iki 2018 m. sausio mėn. buvo „N Ltd.“ tikrasis naudos gavėjas – E. E.

Pagal mokesčių administratoriaus nurodytus duomenis, Kipre registruota įmonė „B Ltd.“, kurią atstovavo G. G. (Pareiškėjo sutuoktinės (N. N.) sesuo) suteikė paskolą Pareiškėjui. Patikrinimo metu nustatyta, kad „B Ltd.“ akcininku iki 2021-10-25 buvo Seišeliuose registruota įmonė „C“, nuo 2021-10-25 akcininkais tapo O. O. (50 proc. akcijų) ir Pareiškėjas (50 proc. akcijų (Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto 9 p.). „C“ akcininku 2010-07-12 – 2017-08-31 buvo Pareiškėjas (valdė 100 proc. akcijų), o tikrasis naudos gavėjas buvo Pareiškėjo sūnus I. I., nuo 2017-08-31 akcininku ir tikruoju naudos gavėju buvo E. E. (Klaipėdos AVMI 2023-03-14 patikrinimo akto Nr. (27.13 Mr) FR0680-69 5 p.).

Pareiškėjas nuo 2012-02-01 įdarbintas UAB „A“ direktoriaus pareigose, nuo 2021-10-22 įdarbintas „B Ltd.“ vyriausiojo veiklos vadovo pareigose. Pareiškėjas nuo 2019-06-28 kontroliuoja 50 proc. UAB „A“ akcijų, nuo 2021-10-25 kontroliuoja 50 proc. „B Ltd.“ akcijų (2025-03-04 mokestinio tyrimo ataskaitos Nr. (27.13 Mr) FR0686-105 3 p.) pagal 2023-12-17 priešpriešinės informacijos surinkimo pažymoje Nr. (21.222 Mr.) FR01041-107 nurodytą informaciją.

Apibendrinus nustatytą informaciją, Komisijos įsitikinimu, sandoriams su „B Ltd.“ ir UAB „A“ Pareiškėjas galėjo daryti tiesioginę įtaką, o sandoriai su „N Ltd.“ buvo nulemti iš esmės toje pačioje verslo rinkoje veikiančių asmenų, kuriuos sieja verslo sandoriai nuo 2009 m. Atitinkamai, šioje dalyje Pareiškėjo skundo argumentai yra atmetami.

Komisija, pasisakydama dėl ginčo paskolų, pažymi, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu (2020–2023 m.) nuolat skolinosi iš „N Ltd.“, „B Ltd.“, UAB „A“, O. O, S. S bei teikė paskolas UAB „A“, O. O. ir kt. fiziniams asmenims. Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius ne visas suteiktas paskolas perapibūdino į kitas su darbo santykiais nesusijusias išmokas (pajamas), nes:

a) perapibūdino tik gautas paskolas iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“;

b) perapibūdino tik jų dalį – nustatydamas negrąžintų paskolų likutį bei jį apmokestindamas GPM. Iš viso 5 676 540,46 Eur (611 540,46 Eur iš „N Ltd.“ (2020 m.) ir 5 065 000 Eur (2022 m. – 1 720 000 Eur, 2023 m. – 3 345 000 Eur) iš „B Ltd.“), kurias Pareiškėjas įvardino kaip paskolų iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ pagal pasirašytas sutartis gavimą;

c) vadovavosi MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje įtvirtintu mokesčių apskaičiavimo taikant turinio viršenybės prieš formą principu. Mokesčių administratoriaus vertinimu, Pareiškėjas iš 2020 m. ir 2022–2023 metais gavo kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų.

Pareiškėjas su tokia mokesčių administratoriaus pozicija nesutiko ir Komisijai nurodė, kad realiai skolinosi iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“. Paskolos buvo suteiktos mokant nustatytas palūkanas, kurių dydžio Inspekcija neginčijo. Pareiškėjo teigimu, nors paskolų sandoriai su „B Ltd.“ buvo sudaryti su susijusiais asmenimis, tačiau buvo įgyvendinti nepiktnaudžiaujant, nesiekiant mokestinės naudos, laikantis taip vadinamo ištiesiosios rankos principo, sandorio šalims siekiant maksimalios naudos. Pareiškėjo atstovas nurodė, kad paskolų sandoriai su „N Ltd.“ buvo sudaryti ne tarp susijusių asmenų, palūkanų dydis taip pat atitiko rinkos kainą. Taip pat Pareiškėjas išdėstė argumentus, jog ginčo situacijoje mokesčių administratorius buvo nenuoseklus, t. y., vertindamas tuos pačius paskolinius sandorius, iš esmės priėmė skirtingus sprendimus.

Komisija vertina, kad šioje ginčo dalyje, siekiant priimti teisingą sprendimą, pirmiausiai yra svarbi LVAT praktika, suformuota aiškinant šio mokesčių apskaičiavimo būdo taikymo taisykles. LVAT praktikoje laikomasi nuoseklios pozicijos, jog MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje numatytas mokesčių apskaičiavimo būdas yra taikomas tais atvejais, kai nustatomos dvi būtinos sąlygos:

1) ūkinės operacijos atitinka formaliąsias sąlygas, nustatytas atitinkamą mokestį nustatančiuose teisės aktuose, dėl to yra įgyjamas mokestinis pranašumas, kuris prieštarauja įstatymo tikslams;

2) pagrindinis ūkinių operacijų tikslas yra mokestinio pranašumo įgijimas, tačiau transakcija neturi ekonominio ir verslo pagrindimo. Dėl minėtų MAĮ 69 straipsnio taikymo sąlygų nustatymo kartu konstatuojamas ir mokesčio mokėtojo piktnaudžiavimas, taigi mokesčių mokėtojo veiksmai nelaikomi teisėtu mokesčių planavimu. Mokesčių administratorius, nustatęs piktnaudžiavimo teise faktą, taiko turinio viršenybės prieš formą principą, būtent atkuria tikrąsias sandorių aplinkybes ir priima sprendimą, paneigiantį tam tikras mokesčio mokėtojo teises (LVAT 2013-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1718/2013, 2015-01-26 nutartis adm. byloje Nr. A-26-602/2015, 2016-02-08 nutartis adm. byloje Nr. A-145-602/2016, 2026-05-27 nutartis adm. byloje Nr. eA-1929-575/2026).

MAĮ 69 straipsnio 1 dalies pagrindu vertinami ir mokesčių administratoriaus perapibūdinami sandoriai būna realiai sudaryti, juos sudarius, keičiasi turto savininkai, pagal juos atliekami mokėjimai arba vykdomos užskaitos, tačiau tokių sandorių sudarymas stokoja ekonominio tikslingumo ir pagrindimo, o sudarytų sandorių (įvykdytų operacijų) pasėkoje atsiradę pokyčiai sudaro formalias sąlygas nemokėti mokesčio, jį sumažinti, jį atidėti, jo mokėjimą nukelti neapibrėžtam laikui. Pažymėtina ir tai, kad įstatymai neįpareigoja mokesčių mokėtojo rinktis tokį sandorių sudarymo, atitinkamos veiklos vykdymo būdą, kuris būtų naudingiausias valstybės biudžetui. Akivaizdu, jog sąžiningai veikiantis asmuo (teisės subjektas, mokesčių mokėtojas) turi teisę bei galimybę numatyti savo veiksmų mokestines pasekmes ir pasirinkti tokį teisėtą veiklos modelį, kuris leistų vykdyti savo veiklą mažiausiomis išlaidomis, jei tik nėra pažeidžiamas draudimo piktnaudžiauti teise principas, todėl mokesčių mokėtojo naudojimasis mokestine lengvata ar neapmokestinimo sąlygomis pats savaime nesudaro pagrindo konstatuoti mokestinį piktnaudžiavimą.

Tačiau LVAT ne sykį yra akcentavęs ir tai, jog MAĮ 69 straipsnio 1 dalis yra skirta mokestiniuose teisiniuose santykiuose užtikrinti draudimo piktnaudžiauti teise principo laikymąsi, šiuo tikslu eliminuojant mokesčių mokėtojų galimybę įgyti nepagrįstą mokestinę naudą. Netoleruotina ir viešąjį interesą pažeidžiančia turėtų būti pripažįstama situacija, kai dėl atitinkamame mokestiniame santykiuje dalyvavusių asmenų piktnaudžiavimo teise mokesčių mokėtojai išvengtų jiems tenkančių mokestinių prievolių, atitinkamos sumos nebūtų sumokėtos į biudžetą (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2013-11-12 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-715/2013). Toleruojant tokią situaciją, be kita ko, būtų pažeisti mokesčių mokėtojų lygybės ir visuotinio privalomumo principai (MAĮ 7 straipsnis, 8 straipsnio 1 dalis), nebūtų užtikrinti iš atsakingo valdymo principo kylantys reikalavimai, susiję su biudžeto pajamų surinkimu. Tai ne tik lemia, kad mokesčių įstatymų nuostatų taikymas negali būti išplėstas tiek, kad apimtų veiksmus, atliekamus turint tikslą piktnaudžiaujant pasinaudoti apmokestinimo išimtimi ar kita mokesčio lengvata, bet ir įpareigoja mokesčių administratorių bei mokestinį ginčą nagrinėjančią instituciją atsisakyti leisti pasinaudoti mokesčių įstatymų nuostatomis, kai jomis remiamasi ne siekiant įgyvendinti šių nuostatų tikslus, bet siekiant pasinaudoti jomis nustatyta lengvata, nors galimybės pasinaudoti šia lengvata sąlygos buvo įvykdytos tik formaliai. Pats toks atsisakymas suteikti teisę arba lengvatą dėl su piktnaudžiavimu susijusių aplinkybių tėra paprasta konstatavimo, kad piktnaudžiavimo teise atveju objektyvios sąlygos, kurios būtinos, kad būtų suteikta siekiama teisė ar lengvata, nėra įvykdytos, išdava (pvz., LVAT 2020-05-13 nutartis adm. byloje Nr. eA-909-602/2020, 2020-07-01 nutartis adm. byloje Nr. A-862-438/2020, 2021-07-12 sprendimas adm. byloje Nr. eA-1899-602/2021 ir kt.).

Komisija pažymi, kad tikrinant Pareiškėją, mokesčių administratoriaus pozicija nebuvo nuosekli. Mokesčių administratoriaus atstovas Komisijos posėdžių metu iš esmės negalėjo atsakyti į Komisijos narių ir Pareiškėjo atstovų klausimus, kokios konkrečiai aplinkybės lėmė, kad paskolos su „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ buvo pripažinta sudaryta piktnaudžiaujant, o paskolos tarp Pareiškėjo ir UAB „A“ ir O. O. atitiko verslo logiką (konkrečiai ekonominį tikslą).

Komisija spręsdama dėl apmokestinimo aplinkybių, pasisako:

Pirma, Inspekcija, mokestinio patikrinimo metu dėl Pareiškėjo sudarytų sutarčių su „N Ltd.“, „B Ltd.“ nustatė, kad 2008–2015 metais buvo suteiktos paskolos, kurių dalį Pareiškėjas buvo grąžinęs. Inspekcija atkreipė dėmesį į tai, kad Pareiškėjui išmokos buvo mokamos periodiškai. Nuo paskolintų lėšų buvo apskaičiuotos palūkanos, kurios nebuvo sumokėtos. Paskolos buvo gautos iš susijusio ūkio subjekto „B Ltd.“ ir iš nesusijusio, tačiau toje pačioje verslo srityje veikiančio juridinio asmens, kuriam Pareiškėjas darė įtaką – „N Ltd.“. Pagrindinis paskolų teikimo šaltinis (tikrinamuoju laikotarpiu) – „B Ltd.“ suteiktos paskolos.

Visgi, Komisijos įsitikinimu, pripažinus paskolų sandorius su „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ apsimestiniais, nėra suprantamas mokesčių administratoriaus sprendimas, apskaičiuoti mokesčius mokesčių mokėtojo naudai, atsižvelgiant į „tariamą paskolų grąžinimą“. Tokiu būdu Klaipėdos AVMI ir Inspekcija, nepripažindama paskolinių sandorių bei neigdama jų esmę, skirtingai vertina paskolinius santykius. Vienu atveju, teigia, kad paskolų sandoriai buvo sudaryti siekiant mokestinės naudos, kitu atveju – pripažįsta dalinį paskolų grąžinimą kaip objektyviai pateisinamą, taip sukurdamą skirtingą rezultatą. Tuo atveju, jeigu šis pasirinkimas buvo nulemtas kitų kriterijų, ginčo medžiagoje apie tai nebuvo pasisakyta. Pripažįstant, kad dalinis ar visiškas paskolos grąžinimas atitinka teisingumo ir protingumo kriterijus, nėra paaiškinama, kodėl nagrinėjamu atveju nėra laukiama paskolos grąžinimo termino pabaigos, pavyzdžiui, vertinant paskolos sudarymo aplinkybes su „B Ltd.“ – 2027-04-21. Paminėtina, kad paskolos terminas su „N Ltd.“ buvo suėjęs 2023-11-28, todėl šioje dalyje Komisijai nekyla abejonių.

Antra, nėra suprantama mokesčio administratoriaus pozicija, kuomet tęstiniai paskoliniai sandoriai, skirtingais laikotarpiais (2017–2019 ir 2020–2023 m.) yra vertinami skirtingai. Pavyzdžiui, analizuojant Pareiškėjo ir „N Ltd.“ paskolinius sandorius, vertinamos iš esmės tos pačios faktinės aplinkybės, tačiau mokesčių administratoriaus išvada padaroma skirtinga, nes 2017–2019 m. tikrinamuoju laikotarpiu (iš esmės buvo apmokestinta didžiausia Pareiškėjo gauta paskola iš „N Ltd.“) proceso šalys (Klaipėdos AVMI ir Pareiškėjas) pripažino, kad neturi pakankamai įrodymų savo pozicijoms pagrįsti. Tačiau nagrinėtoje medžiagoje nėra pateiktas Klaipėdos AVMI / Inspekcijos vertinimas, kokios esminės priežastys lėmė tokį skirtingą traktavimą, nes iš minėto laikotarpio gauta tęstinė paskola buvo vertinama priešingai – sprendžiant, kad yra surinkta pakankamai įrodymų mokesčių administratoriaus pozicijai pagrįsti. T. y., nėra aišku, kokios faktinės aplinkybės, kurios mokesčių administratoriui tapo žinomos po pasirašyto susitarimo, lėmė šių paskolų skirtingą traktavimą. Tokių aplinkybių vertinimas nebuvo pateiktas ginčo medžiagoje bei apie jų egzistavimą ir reikšmę mokesčio apskaičiavimui posėdžio metu negalėjo paaiškinti Inspekcijos atstovas.

Trečia, iš ginčiui nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu (2020–2023 m.) nuolat skolinosi iš „N Ltd.“, „B Ltd.“, UAB „A“, O. O., S. S. bei teikė paskolas UAB „A“, O. O. ir kt. fiziniams asmenims. Pareiškėjas iš „N Ltd.“, UAB „A“ ir „B Ltd.“ 2020–2023 m. laikotarpiu į asmenines sąskaitas gavo 10 801 484,71 Eur piniginių lėšų. Pareiškėjo minėtoms bendrovėms 2023-12-31 negrąžintų lėšų likutis sudarė 5 676 540,46 Eur. Mokesčių administratorius neigė dalį Pareiškėjo gautų paskolų iš „N Ltd.“, „B Ltd.“, konstatuodamas, kad mokesčių mokėtojas siekė mokestinės naudos, nes tikrinamojo laikotarpio pabaigai (2025-05-09) dalis paskolų ir palūkanų nebuvo grąžintos minėtoms bendrovėms. Paskolų daliai, kurios buvo grąžintos kartu su palūkanomis iki 2025-05-09 (*Komisijos pastaba*. Klaipėdos AVMI 2025-05-09 patikrinimo akto surašymo data), pretenzijų neturėjo. Kitaip tariant, mokesčių administratorius, vertindamas Pareiškėjo gautas paskolas (2020–2023 m.) iš UAB „A“, O. O., S. S. bei suteiktas paskolas O. O., S. S., mokestinių pažeidimų nenustatė.

Nors mokestinio ginčo medžiagoje teigiama, kad Pareiškėjas siekė mokestinės naudos ir iš juridinių asmenų gavo ne paskolas, o kitas pajamas, mokestinio ginčo medžiagoje nėra pateiktas Klaipėdos AVMI ir Inspekcijos vertinimas, kokios išskirtinės sąlygos buvo nustatytos tarp Pareiškėjo ir UAB „A“. Pareiškėjas pagal sudarytą paskolos sutartį suteikė UAB „A“ paskolų, pervedant lėšas bankiniais mokėjimo pavedimais: 2020 m. – 1,9 mln. Eur, 2021 m. – 459 000 Eur (Pareiškėjas paskolas teikė su 0 proc. palūkanomis). UAB „A“ paskolas Pareiškėjui grąžino.

UAB „A“ pagal 2021-09-17 paskolos sutartį įsipareigojo Pareiškėjui suteikti 5 mln. Eur paskolą. Sutartyje nurodyta, kad mokesčių mokėtojas įsipareigoja visą šios sutarties pagrindu gautą paskolą grąžinti UAB „A“ iki 2023-09-30 bei nuo faktiškai naudojamos sumos mokėti UAB „A“ 12 proc. metines palūkanas, kurios sumokamos vienu mokėjimu kartu su paskolos grąžinimu ar paskutinės paskolos dalies grąžinimu, tačiau ne vėliau kaip iki 2023-09-30. Pareiškėjas ir UAB „A“ 2022–2023 m. pasirašė minėtos paskolos sutarties priedus, kuriais buvo keičiamas paskolos grąžinimo terminas: pagal 2022-02-01 priedą Nr. 1 nustatytas naujas paskolos grąžinimo terminas 2022-11-30 (t. y. sutrumpintas paskolos terminas), pagal 2022-11-30 priedą Nr. 2 – 2023-11-30 (paskolos grąžinimo terminas vėl prailgintas), pagal 2023-09-15 priedą Nr. 3 paskolos grąžinimo terminas pratęstas iki 2026-11-30. UAB „A“ suteikė Pareiškėjui paskolų už 5 124 944,25 Eur bei apskaičiavo 1 024 237,53 Eur palūkanų, Pareiškėjas bankiniais mokėjimo pavedimais UAB „A“ grąžino 1 343 000 Eur paskolų. Pareiškėjo skolos UAB „A“ likutis 2023-12-31 sudarė 4 806 181,78 Eur (3 781 944,25 Eur paskolos suma ir 1 024 237,53 Eur palūkanos). Nustatyta, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2022-03-09 iki 2023-11-15 didžiąją dalį, t. y. 1 150 000 Eur, paskolos UAB „A“ grąžino lėšomis, gautomis iš „B Ltd.“ pagal įformintas paskolų sutartis.

Paminėtina, kad iš minėtos bendrovės Pareiškėjas pajamas gavo tiek 2020–2023 metais, tiek ankstesniais – 2017–2019 metais. Nors paskoliniai sandoriai buvo pripažinti sudarytais dėl mokestinės naudos (2017–2019 m.), tačiau nustačius faktines aplinkybes apie pajamų grąžinimą (2018-08-16), gautos paskolos nepateko į apmokestinamąsias pajamas. Tikrinant Pareiškėją už 2020–2023 m., pateikus 2024-02-06 paskolų užbaigimo aktą, sandoriai tarp Pareiškėjo ir „A“ taip pat nebuvo pripažinti sudarytais siekiant mokestinės naudos. Nors mokestinio ginčo medžiagoje teigiama, kad Pareiškėjas siekė mokestinės naudos ir iš juridinių asmenų gavo ne paskolas, o kitas pajamas, mokestinio ginčo medžiagoje nėra pateiktas Klaipėdos AVMI ir Inspekcijos vertinimas, kokie kriterijai bei skirtumai tarp paskolų (Pareiškėjo, UAB „A“ ar O. O.) vertinimo, lėmė apmokestinimą / neapmokestinimą. Mokesčių administratorius nepateikė argumentų ir kriterijų, kuomet Pareiškėjo gautos paskolos iš UAB „A“ ir O. O., kurių atžvilgiu mokestinių pažeidimų nenustatė ir pripažino realiomis pajamomis, iš esmės skyrėsi nuo kitų analogiškų paskolos sandorių, kurie šiame ginče buvo perapibūdinti ir pripažinti kaip sudaryti piktnaudžiaujant. Nesant tokio atribojimo ir nenustačius konkrečių aplinkybių, pagrindžiančių sandorių perapibūdinimą, išvada dėl MAJ 69 straipsnio taikymo negali būti laikoma pakankamai motyvuota.

Primintina, kad tarp pagrindinių apmokestinimo teisinio reglamentavimo ir taikymo principų (MAJ 6 ir 9 straipsniai) yra ir apmokestinimo aiškumo principas, reiškiantis, kad mokestinės prievolės turinys, jos atsiradimo, vykdymo ir pasibaigimo tvarka ir pagrindai Lietuvos Respublikos mokesčių teisės aktuose turi būti aiškiai apibrėžti (LVAT 2020-10-21 nutartis adm. byloje Nr. eA-3511-968/2020). Teisinis reguliavimas visais atvejais turi būti aiškus ir negali kelti dviprasmybių. Taigi, teisės aktuose neturėtų būti nuostatų, kurios leistų teisės normas interpretuoti subjektyviai, priimti teisės aktus pažeidžiančius sprendimus, nes už teisės aktų pažeidimus taikomos teisinės atsakomybės priemonės³. Įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti aiškus, suprantamas, neprieštaringas, teisės aktų formuluotės turi būti tikslios, turi būti užtikrinami teisės sistemos nuoseklumas ir vidinė darna, teisės aktuose neturi būti nuostatų, vienu metu skirtingai reguliuojančių tuos pačius visuomeninius santykius. Tačiau Komisija pabrėžia, kad piktnaudžiaujant teise sukurtos teisinės pasekmės nepripažįstamos ir neginamos. Piktnaudžiavimu mokesčių įstatymais dirbtinai sukuriamą teisinę situaciją, lemianti mokestinę naudą (mokestinį pranašumą). Tokios mokestinės naudos įgijimas pažeidžia mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principus (MAJ 7 ir 8 straipsniai), nes mokesčių nemokantys subjektai konkurencine prasme atsiduria geresnėje padėtyje nei juos mokantys. Šiuos principus pažeidžianti veikla negali būti laikoma teisėta veikla. Pasisakytina, kad asmens piktnaudžiavimas, sukčiavimas arba dalyvavimas tokia sukčiavime gali būti konstatuotas tik objektyviai įvertinus realų nagrinėjamų sandorių pobūdį, jų prasmę, turinį ir paskirtį, sudarymo priežastis ir ekonominį kontekstą, teisinius, ekonominius, asmeninius sandoriuose dalyvaujančių subjektų ryšius. Pagal bendrąją įrodinėjimo taisyklę – pripažįstama, jog įrodyti, kad pagrindinis sandorių tikslas yra mokestinio pranašumo įgijimas turi mokesčių administratorius (LVAT 2012-06-25 sprendimas adm. byloje Nr. A-602-2271-12).

Ketvirta, mokesčių administratoriui pripažįstant „karuselinį“ skolinimąsi tarp susijusių bendrovių ir fizinių asmenų kaip tikslingą mokestinės naudos siekimą, yra racionalu pasisakyti piktnaudžiavimo aspektu bei įvertinti Pareiškėjo elgesį, tiek iki tikrinamojo laikotarpio pradžios, tiek jo metu. Iš esmės šiame ginče tai buvo padaryta, nes Pareiškėjas buvo patikrintas už 2009–2010 m., 2017–2019 m. ir 2020–2023 metus, buvo nustatytas Pareiškėjo elgesio modelis, kuomet nuolat skolinamasi iš įvairiose šalyse įsikūrusių ir valdomų bendrovių, visgi, padarytos išvados nebuvo nuoseklios. Iš ginčo

³ Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2000-02-10 nutarimas;

medžiagos matyti, kad Pareiškėjas nuolat skolinasi iš savo valdomų bendrovių, o ne gauna pajamas dividendų forma, toks nuolatinis pajamų gavimo modelis, neigiamai charakterizuoja mokesčių mokėtoją, tačiau tikslinga „karuselinio“ skolinimosi santykius įvertinti pakartotinai.

Penkta, vietos mokesčių administratorius didelį dėmesį skyrė „B Ltd.“ ir UAB „A“ sukaupties dividendams. Klaipėdos AVMI nustatė, kad bendrovės „B Ltd.“ gautas pelnas (+)/nuostolis (-): 2020 m. sudarė (-1 265 577 Eur), 2021 m. – 7 525 924 Eur, 2022 m. – 16 679 920 Eur. Pateiktoje 2023-09-26 „B Ltd“ pažymoje nurodyta, kad Pareiškėjui už laikotarpį nuo 2021 m. spalio 25 d. iki 2023 m. liepos 31 d. dividendai nebuvo paskirstyti ar išmokėti. Taip pat UAB „A“ veikla buvo pelninga (2020 m. – 4 371 498 Eur, 2021 m. – 4 010 213 Eur, 2022 m. – 1 073 060 Eur, 2023 m. – 1 935 302 Eur) ir bendrovė turėjo sukaupusi nepaskirstytojo pelno (2020 m. – 9 434 360 Eur, 2021 m. – 12 844 573 Eur, 2022 m. – 13 917 633 Eur, 2023 m. – 15 852 935 Eur). UAB „A“ akcininkai 2019–2023 m. laikotarpiu tik vienus metus, t. y. 2021 m., nusprendė dalį (t. y. tik 600 000 Eur) 2020 m. UAB „A“ sukaupto pelno, kuris sudarė 13 444 573 Eur, paskirti dividendams išmokėti.

Komisijai yra žinoma teismų praktika dėl gautų paskolų perapibūdinimo į dividendus (pavyzdžiui, LVAT 2016-02-08 nutartis adm. byloje Nr. A-145-602/2016; 2019-01-30 nutartis adm. byloje Nr. A-393-575/2019; 2019-07-18 nutartis adm. byloje Nr. A-1777-438/2019), visgi šioje ginčo medžiagoje pripažinta, kad Pareiškėjas gavo kitas pajamas. Kadangi pavedama iš naujo išnagrinėti Pareiškėjo skundą, Komisija laiko tikslinga pateikti vertinimą dėl ginčo lėšų kvalifikavimo kriterijų ir galimos pajamų rūšies, į kuriuos turėtų būti atsižvelgta pakartotinai nagrinėjant Pareiškėjos skundą.

Šešta, pritartina Pareiškėjo skundo argumentams ir jo atstovų pasisakymams Komisijos posėdžio metu, kad surinktų įrodymų visuma neleidžia teigti, jog Pareiškėjas yra nemokus įvykdyti paskolinius sandorius. Tuo labiau byloje pateikti įrodymai, kad nors iš suteiktos paskolos buvo įsigytas nekilnojamasis turtas Kanuose, vėlesniu etapu jis buvo įkeistas užtikrinant Pareiškėjui priklausančios bendrovės interesus.

Taip pat šio ginčo metu nevertinamos Inspekcijos skundžiamame sprendime padarytos išvados, kad „Pareiškėjas iš asmeninių lėšų neturi galimybių padengti įsiskolinimo“; „vien ta aplinkybė, kad Pareiškėjas yra verslininkas, turintis patirties įvairiose verslo srityse, valdantis turtą ir vertybinius popierius, nepagrindžia objektyvių jo galimybių padengti „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ įsiskolinimo“ ir pan., neatitinka patikrinimo metu nustatytų aplinkybių, kad Pareiškėjas yra nepajėgus atsiskaityti už paskolas. Visų pirma, patikrinimo metu vertintos tik tikrinamojo laikotarpio pajamos, susijusios su darbo užmokesčiu, o antra, mokesčių administratorius pripažino, kad mokesčių mokėtojo valdomos bendrovės yra sukaupusios pakankamai nemažai pelno, kuris tikrinamuoju laikotarpiu nebuvo išmokėtas.

Spręsdama mokestinį ginčą bei siekdama atsakyti į Pareiškėjo 2025-11-20 skunde ir jo atstovų Komisijos posėdžių metu išdėstytus argumentus, Komisija įgyvendina jai pavestas funkcijas. Komisija užtikrina tinkamas sąlygas asmenims (mokėtojams) savo teisę mokestinius ginčus spręsti ikiteismine tvarka, nesikreipiant į teismą. Ikiteisminėje institucijoje yra laikomasi pagrindinių teismo proceso principų: teisėtumo, rungtyniškumo, teisės būti išklausytam ir kt. Mokesčių mokėtojo teisė žinoti kuo yra kaltinamas (žinoti ginčo dalyką), susipažinti su visa skundo medžiaga ir teikti paaiškinimus yra esminė teisingo proceso ir teisės į gynybą dalis. Pagal teisės viršenybės principą asmuo turi teisę žinoti, kokie duomenys ir įrodymai yra surinkti siekiant jį apmokestinti, taip pat mokesčių mokėtojui turi būti sudarytos sąlygos tinkamai pasirengti savo gynybai ir pateikti atsikirtimus. Kartu proporcingumo ir teisėtų lūkesčių principas užtikrina mokesčių mokėtojų teisę tikėtis, kad jų skundai bus nagrinėjami skaidriai ir objektyviai.

Atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde bei jo atstovų išdėstytus argumentus ir reikalavimus, surinktus Klaipėdos AVMI įrodymus ir Inspekcijos atstovo pasisakymus posėdžio metu, Komisija išnagrinėjo mokestinį ginčą jo ribose ir daro išvadą, kad

nagrinėjamu atveju, Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, o skundžiamas Inspekcijos sprendimas keistinas bei pavedama centriniam mokesčių administratoriui priimti naują sprendimą. Remdamasi mokestinio ginčo medžiaga Komisija negali priimti sprendimo iš esmės, nes mokesčių administratorius nepasisakė dėl surinktų įrodymų visumos, neįvertino visų apmokestinimui reikšmingų aplinkybių, taip pat nepagrindė savo išvadomis, jog Pareiškėjo iš „N Ltd.“ ir „B Ltd.“ gautos paskolos – buvo siekis gauti kitų neapmokestinamųjų pajamų. Nors patikrinimo metu buvo surinkta ne viena reikšminga apmokestinimui faktinė aplinkybė, mokesčių administratorius, siekdamas perapibūdinti paskolinius santykius, kuomet paskolos terminas dar nėra suėjęs („B Ltd.“), turi pašalinti visas šiame sprendime nustatytas abejones.

Komisija objektyviai negali priimti sprendimo, nes Komisija neatlieka tyrimo, nerenka įrodymų, tokiu būdu neveikia mokesčių administratoriaus teisėmis ir pareigomis. Spręstina, kad Inspekcijos 2025-10-31 sprendimas yra priimtas su trūkumais, todėl individualaus administracinio akto adresatui, šiuo atveju Pareiškėjui, sutrukdė suprasti visuomeninių santykių esmę ir turinį (nustatytų pažeidimų sudėtį), tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Vadinas, ginčijamas sprendimas neatitinka tokiam teisės aktui keliamų reikalavimų, numatytų Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAĮ) bei MAĮ, todėl yra naikintinas. Atitinkamai, mokesčių administratorius privalo iš naujo išnagrinėti Pareiškėjo skundą.

Pasisakytina, kad Komisija griežtai laikosi pozicijos, kuri draudžia bloginti mokesčių mokėtojos padėtį. Tokiu būdu, Pareiškėjui apskaičiuotinas mokesčių dydis neturi didėti. VAĮ (nauja įstatymo redakcija išdėstyta nuo 2020-11-01) 3 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi principu – draudimu keisti į blogąją pusę (*non reformatio in peius*), reiškiančiu, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinės procedūros sprendimą, negali pabloginti asmens, dėl kurio kreipimosi pradėta administracinė procedūra, padėties. Komisijai yra žinoma LVAT 2013-01-02 nutartis adm. byloje A-442-2805/2012, tačiau primintina, kad ji buvo suformuota dar iki VAĮ pakeitimo ir draudimo nustatymo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Atnaujinti A. A. 2025-11-20 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-10-31 sprendimo Nr. 68-68 nagrinėjimą.
2. Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-10-31 sprendimą Nr. 68-68 bei pavesti iš naujo išnagrinėti A. A. skundą.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą (<https://e.teismas.lt/lt>). Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė